

Geen berg te hoog voor paralympisch zeiler Thierry Schmitter

In september 2003 behaalde de 34-jarige Thierry Schmitter de bronzen plak bij het wereldkampioenschap 2.4mR voor gehandicapten. Dat leverde hem niet alleen een nominatie op voor de Paralympische Spelen in Athene, maar ook hoop. "Dat resultaat helpt om nog ambitieuzer te worden, want ik ben nooit tevreden", aldus de gedreven sportman. Schipper sprak met hem.

Bergsport als passie

Thierry Schmitter werd geboren in Frankrijk, maar verhuisde op zijn derde naar Nederland. Hij doorliep de Franse school in Scheveningen en in zijn vrije uurtjes was hij vooral op het strand te vinden. Hij was in die tijd een fanatieke windsurfer en catamaranzeiler. In 1983 volbracht hij zelfs op veertienjarige leeftijd samen met zijn vader de Ronde om Texel. Na zijn studie Maritieme Techniek aan de TU Delft, vertrok Schmitter in 1995 naar Zwitserland. Daar ging hij als Naval Architect bij een grote dieselmotorfabrikant voor de scheepsbouwindustrie aan de slag. De keuze voor het Alpenland kwam niet uit de lucht vallen, want Schmitter was naast zeiler vooral bergbeklimmer en extreemskiër. Daarin ging hij heel ver. Hij klom op het hoogste niveau en nam deel aan belangrijke expedities, zoals naar de Pamir in de Caucasus, de K2 in 1995 en drie jaar later naar de Shishapangma in Tibet. Met zijn

prestaties dwong hij respect af in de klimwereld. Om van zijn hobby zijn werk te kunnen maken, begon de sportman aan de officiële opleiding tot Zwitserse berggids. Zijn ideaal was een leven in harmonie met de natuur, maar juist die natuur besloot anders. Tijdens het ijsklimmen op 29 november 1998 werd Thierry overvallen door een lawine die hem mee sleurde. Hij brak zijn rug en belandde met een dwarslaesie in het ziekenhuis: "Als bergbeklimmer ben je of gezond of dood, dus ik had geluk!" Er volgde een revalidatieperiode van zeven maanden en met steun van zijn vrouw pakte Thierry zijn leven weer op. In 2000 keerde hij

terug naar Nederland en sindsdien werkt hij als Patent Examiner bij het Europees Octrooi Bureau in Rijswijk. Intussen is het in huize Schmitter gezellig druk met drie kinderen.

Zeilen als een nieuwe uitdaging

Natuurlijk zoekt een sportman als

Thierry naar nieuwe uitdagingen. Handfietsen was de eerste activiteit die hij na zijn ongeluk in wedstrijdverband uitoefende. Bij de marathon van Rotterdam in 2000 debuteerde Schmitter met een achtste plaats. Binnen de kortste keren suisde hij de berg af in een zitski en werd het catamaranzeilen weer opgepakt. Schmitter: "Dat gaat perfect. Ik schuif gewoon op m'n billen van de ene naar de andere kant. Ik kan alleen niet in trapeze staan." In 2001 maakte hij kennis met het paralympische zeilen op nationaal en internationaal niveau. Het varen in de 2.4mR klasse bood hem de mogelijkheid om competitief

te zijn, ook tegen valide atleten. Bovendien houdt hij van complexe sporten en aan de 2.4mR valt nou eenmaal veel te trimmen. Schmitter: "Ik ben blij dat ik een sport heb gevonden, waar ik m'n ei in kwijt kan". Al mist hij het wel om lichamelijk diep te gaan en ontzettend af te

zien, zoals in de bergen. Schmitter: "Alleen met handfietsen krijg ik mijn hartslag op tweehonderd. Ik zoek nog steeds naar andere activiteiten die veel van lichaam en geest vragen. Mijn mentaliteit is wat dat betreft hetzelfde gebleven. Ik heb weliswaar een handicap, maar ik ben gewoon dezelfde klootzak." Over de vraag of hij net zoveel voldoening uit het zeilen haalt als uit het bergbeklimmen, hoeft hij niet lang na te denken. Schmitter: "Eigenlijk werkt het varen vooral therapeutisch voor mij. Bergsport is meer een levensstijl dan sport. Het gaat om respect voor de natuur en om geduld met de omgeving. Het is ook veel moeilijker en het vraagt mentaal heel veel van je. Je kunt het een beetje vergelijken met een transatlantische oversteek met een zeiljacht."

Trainingsbeest

In 2002 koos Schmitter definitief voor een paralympisch avontuur. Hij nam deel aan grote evenementen, zoals het ONK en WK 2.4mR in Medemblik.

En niet onverdienstelijk: bij het Nederlands Kampioenschap eindigde hij als derde in een internationaal veld van 39 boten. Een jaar later behaalde hij brons bij het WK in Athene en hij werd Zweeds kampioen. Schmitter: "Dat helpt om ambitieuzer te worden, want ik ben nooit tevreden. Ik kan daarom maar weinig genieten van succes. Dat was al zo bij het klimmen." Hoewel Schmitter altijd al zeilde, mist hij wel de nodige

wedstrijdervaring. Schmitter: "Mijn bootsnelheid is prima, maar op het schaakbord ben ik minder sterk. Daarom moet ik nu uren draaien in de boot." Thierry heeft dan ook de reputatie een trainingsbeest te zijn. Zijn thuiswater is het Braassemermeer, waar twee 2.4mR boten van NebasNsg liggen. Daarmee traint Thierry doordeweeks één à twee keer en dan vervolgens weer in het weekend. Niet alleen, maar met coach Han Beverwijk. "Zo lang ik onverzadigd ben, ga ik lekker door. Plezier is het belangrijkste." Op z'n werk is hij tijdens de lunchpauzes in het krachthonk te vinden. Maar daarnaast is het belangrijk dat Schmitter zoveel mogelijk in wedstrijdverband vaart. Hij is net terug uit Miami waar hij deelnam aan de Rolex Miami OCR. De Franse Hagenaar eindigde op een achtste plaats in een open klasse en met een gehuurde boot.

Meer competitie gewenst

Thierry vindt het wel tijd worden dat er in Nederland meer competitie komt. Volgens hem is het potentieel groot genoeg. Niet direct onder de mensen met een handicap, maar juist onder de valide watersporters. Schmitter: "Je vaart niet zomaar weg met een 2.4mR. Het is dan ook een probleem om gehandicapte sporters te vinden die al kunnen zeilen. Daarom denk ik dat het beter is om het meer in de richting van integratie te zoeken. Het is een technische boot die ook wat kosten betreft erg aantrekkelijk is. Dus de 2.4mR is zeker

interessant voor een bredere doelgroep."

Richting Athene

Op 18 september moet alles kloppen, dan starten de Paralympische Spelen in Athene. Thierry's nieuwe boot is al in Australië besteld en zal eind maart in Nederland aankomen. Het afbouwen gebeurt overigens hier. Schmitter: "We zoeken daar nog wel een sponsor voor!" De keuze van de zeilen is ook al gemaakt, dus Thierry en zijn coach kunnen zich volledig op het trainen storten. Uiteraard in combinatie met een baan en het gezinsleven. De eerstvolgende krachtmeting wordt de Semaine Olympique Hyeres in april en daarna volgen het Open Zweeds Kampioenschap en de Kielerwoche in juni. Schmitter: "Helaas is de SPA Regatta erg commercieel en staat dus niet open voor de paralympische klassen. Dat is wel begrijpelijk, want de organisatie ligt immers niet in handen van een club." Eind juli vindt in Zweden het Open Wereldkampioenschap 2.4mR plaats. Dat is voor Schmitter de laatste kans om zich op het hoogste niveau te meten met de anderen. Daarna gaat het om paralympisch eremetaal. Hij acht zichzelf een reële kanshebber voor een podiumplaats. De grootste concurrenten komen uit Duitsland, Frankrijk en Amerika. "Een medaille is niet onhaalbaar en ik ga voor goud", aldus de vastberaden Thierry Schmitter. In de bergen ging hij voor de top en in de zeilsport voor het goud, dus dat belooft wat!